

care cred în El și o primesc.

Domnul ne invită pe paginile Bibliei și ne promite că ne dăruiește fără bani, fără cheltuieli materiale, doar să ascultăm și să îi împlinim poruncile. „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.*” (Matei 11:28). „*Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeuul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijin cu dreapta Mea biruitoare.*” (Isaia 41:10). „*Gustați și vedeți ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El!*” (Psalmi 34:8)

Multe primim de la Domnul dacă dorim și lăsăm deschisă calea.

În zile ca și acestea, se fac tot felul de reduceri, promoții la magazine, oferte peste oferte spre care lumea fuge, se îngheșuie,

„*Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea, și du-mă pe calea veșniciei!*” Psalmi 139:23-24. Ce Dumnezeu măreț și minunat avem! Pe lângă dragostea cea mare pe care a avut-o față de noi arătată prin faptul că l-a dat pe singurul Lui Fiu la moarte pentru ca noi să fim din nou vrednici de Împărăția Lui, Dumnezeu odată cu viața nouă oferită, vine în ajutorul nostru lăsând în viața noastră Duhul Lui cel Sfânt ca în permanență să ne mustrare, să ne călăuzească și să ne îndrepte ajutându-ne să păstrăm curat ceea ce am primit.

**Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”**

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: **Mihaela Chereji**
Tehnoredactare: **EMA ZAHARIE**

dar la promoțiile făcute de Domnul...vai, nu ne îngheșuim...le ignorăm.

Datoria noastră este să facem “reclamă”, să promovăm poruncile și promisiunile scrise în Biblie: pocăință, mântuire, bunătate, dragoste, protecție... să spunem oamenilor tot ce a făcut și face Domnul în viața noastră, să dăm dovadă prin trăirea noastră că știm cine este El pentru noi și că noi suntem ai Lui. Iar pentru că suntem în luna decembrie, numită și luna cadourilor, să ne propunem să facem daruri semenilor, rugându-ne pentru ei, coplesindu-i cu bunătate și dragoste, slujindu-i cu pasiune, cu dorința ca și ei să ajungă să cunoască puterea, mântuirea și binecuvântările minunate ale Tatălui nostru din cer.

Livia Pop

Sunt recunoscătoare Lui Dumnezeu pentru darul pe care mi l-a oferit și de care încă beneficiaz și anume Duhul Lui cel Sfânt, pentru că El sistematic cercetează și zguduie adâncul ființei mele. Realizez că încercările prin care Dumnezeu alege să mă treacă uneori sunt pentru a-mi atrage atenția asupra anumitor aspecte din viața mea. El alege să mă treacă prin groapă pentru ca mai apoi să mă urce sus pe stâncă. Îi mulțumesc că încă mă cercetează.

Doamne mulțumesc pentru felul minunat în care vezi Tu mersul vieții mele. Învață-mă să văd dragostea ce mi-o porți dincolo de mustrare și dincolo de încercare.

Iulia Brădulescu

Anunțuri

Luni	ora 18.00	Ședință de comitet
Miercuri	ora 18.00	Repetiție de cor
Joi	ora 18.00	Colinde vechi. Rugăciune
Sâmbătă	ora 17.00	Întâlnire de tineret
Duminică	ora 09.30	Grupuri de rugăciune
Duminică	ora 10.00	Serviciu de închinare
Duminică	ora 17.00	Serviciu de închinare

**PRIDVOARELE
NEPUTINȚEI**

**Bisericii Creștine
Baptiste Biruința**

An XIII, nr. 627 din 02 decembrie 2012

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Despre Cina Domnului**

pag. 3 **Să ne cercetăm! Încă o dată...**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

PRIDVOARELE NEPUTINȚEI

„*În pridvoarele acestea zăceau o mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, care așteptau mișcarea apei.*”

Ioan 5:3

Cu câtă emoție și înfrigurare așteptau mulțimile de bolnavi, orbi, șchiopi și uscați, ca îngerul Domnului să turbure apa Scăldătoarei Betesda, în speranța că poate vor găsi vindecarea. Din nefericire, minunea tămăduirii se producea rar, iar vindecarea mult așteptată avea efect doar asupra primului bolnav care ajungea la apă. Așa se face că în acele pridvoare ale scăldătorii, zăceau, poate de ani de zile, sute de nenorociți care așteptau o minune care pentru mulți nici nu avea să se întâmple vreodată.

Asemenea bolnavilor din pridvoarele Scăldătorii Betesda, milioane de oameni din zilele noastre, zac în pridvoarele unor religii și credințe neputincioase, care nu vor fi niciodată în stare să le

Continuare pag. 2

aducă vindecarea sau mântuirea așteptată.

Deși, mulți dintre aceștia sunt sinceri în căutările lor, iar nevoia de a fi ajutați este una reală, nu vor găsi niciodată alinare, tămăduire sau rezolvarea problemelor lor, tocmai pentru că nădejdea pe care o au este una înșelătoare.

Omul, în disperarea lui după Dumnezeu, și-a creat singur credințe, religii și ritualuri care să-i dea iluzia că este în legătură cu Divinitatea. Rezultatul este dezamăgitor, deoarece în starea de oameni păcătoși, suntem incapabili să inițiem o relație cu Dumnezeu.

Poate te numeri printre cei care consideră că apartenența la o religie, îndeplinirea unor ritualuri sau urmărirea unui anumit standard de moralitate sunt realizări care îți vor îmbunătăți imaginea personală în ochii lui Dumnezeu și de aceea, El te va privi cu îngăduință, primindu-te în grațiile Sale.

Adevărul este că, având această mentalitate, îți vei petrece tot restul vieții tale, așteptând în pridvoarele religiei să se întâmple ceva bun cu viața ta, însă, în final, vei constata cu durere că nu s-a întâmplat nimic.

Nevoia ta cea mai mare nu este să ai

o religie ci să ai o relație cu Singurul care îți poate rezolva problemele spirituale și îți poate dărui vindecarea de păcate.

Când omul acela bolnav de treizeci și opt de ani, s-a întâlnit cu Isus Cristos, n-a mai fost nevoie de scăldătoare, pentru că Isus i-a dărui vindecarea.

Întâlnirea cu Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, este singura modalitate prin care poți găsi iertarea, alinarea, mântuirea, fericirea și viața veșnică.

„În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți.” (Faptele apostolilor 4:12)

Când Cristos te găsește, starea ta de agonie și suferință se încheie. Abia când te încrezi în El, îți dai seama de neputința și inutilitatea lucrurilor în care ți-ai pus până atunci nădejdea.

Nu mai zăcea în pridvoarele neputinței, vino la Domnul Isus, pentru că doar în sângele Lui vărsat pe cruce, găsești vindecare, iar odată iertat, vei găsi în viața Lui, puterea de a trăi cu El și pentru El o viață de biruință pentru totdeauna.

pastor Daniel Chereji

DESPRE CINA DOMNULUI...

Onoarea de a sta la cină într-o companie a sfinților este un drept câștigat de Domnul nostru pentru noi, fără ca noi să fi meritat sau să fi contribuit la prețul ce trebuia plătit. Încercările celui rău de a minimaliza importanța jertfei Mielului eșuează de fiecare dată când noi cinăm împreună ca rod al lui Cristos.

Reîncărcarea cu divinitatea Domnului

nostru ne reîmprospătează inimile și ne dă putere să rezistăm până la capăt. Atunci când cinăm împreună arătăm nu doar disponibilitatea noastră de a ne armoniza viața cu cerul ci și dorința de a ne reaminti sacrificiul desăvârșit, dragostea și bunătatea sădită de El în fiecare dintre noi.

Dorin Modoc

SĂ NE CERCETĂM! ÎNCĂ O DATĂ...

„Fiecare să se cerceteze, deci, pe sine însuși și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta.” 1 Corinteni 11:28. Una din cele mai mari și mai minunate binecuvântări pe care ni le-a dat Dumnezeu, încă din prima zi a convertirii noastre, este puterea de a ne pocăi de păcate. Este cu adevărat o binecuvântare pentru că puterea de a se pocăi nu o are oricine și mai ales nu o au cei care nu au fost atinși de harul și puterea lui Dumnezeu. De aceea, pocăința este o lucrare posibilă în exclusivitate sub influența Duhului Sfânt.

Dar, deși puterea de a ne pocăi de păcate o primim de la Duhul Sfânt, totuși alegerea de a ne pocăi sau nu, ne aparține, astfel încât nici un om de pe pământ nu va putea să se autojustifice înaintea lui Dumnezeu, motivând că el ar fi vrut să se pocăiască, dar nu a putut sau nu a avut ocazia s-o facă.

Este trist și deosebit de periculos pentru orice copil al lui Dumnezeu, spune apostolul Pavel, să îndrăznească să stea la masa Domnului, în chip nevrednic, adică cu o atitudine de nepocăință. (1 Cor. 11:29-31). Dar Pavel nu sugerează aici nicidecum că un creștin trebuie să obișnuiască să se abțină de la Cina Domnului, ci doar că participarea la Cină trebuie să fie precedată de cercetare și pocăință sinceră. A ne „judeca singuri” înseamnă a ne cerceta și a ne găsi vinovați înaintea Domnului, ceea ce trebuie să ne conducă în mod automat și sincer la pocăință pentru a

Cina Domnului este sărbătoarea responsabilității și maturității copiilor lui Dumnezeu, o sărbătoare a cercetării personale, o zi solemnă, o zi care trebuie trăită cu bucurie, o zi a curățirii cugetului, o zi a împăcării și a părtășiei cu frații, o zi în care

putea fi iertați și curățiți de păcat.

Așadar, atitudinea corectă a unui copil de Dumnezeu care este gata să stea la masa Domnului este aceea de cercetare sau de confruntare cu Cuvântul lui Dumnezeu, prin lucrarea pe care o face Duhul Sfânt în lăuntrul ființei sale. Altfel, spune apostolul Pavel, ești în pericol de a sta la masa Domnului în chip nevrednic.

Prin harul și prin mila lui Dumnezeu am ajuns să fim părtași la ultima masă a Domnului din anul 2012. Să ne așezăm din nou înaintea Sa și să ne aducem aminte de suferințele și de moartea Mântuitorului, așa cum ne îndeamnă Cuvântul, pentru ultima oară în acest an.

Nu știm ce ne așteaptă în noul an în care vom intra și nici nu știm dacă toți cei care astăzi ne-am strâns laolaltă la masa Domnului vom mai fi aici și la sfârșitul anului care va veni, dar știm și suntem încredințați că viața noastră este „ascunsă cu Cristos în Dumnezeu” și că nimeni și nimic nu ne poate smulge de la pieptul Său. Și mai știm că fericirea noastră de acum, bucuria mântuirii ce freamătă în inimile noastre sunt doar fărâme din ceea ce ne așteaptă dincolo, după ce toate aceste lucruri se vor fi sfârșit. Atunci vom înțelege cu adevărat ce au însemnat cuvintele Domnul nostru când a spus: „Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu.” (Matei 26:29)

Claudiu Lupu

vestim moartea Domnului. „Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El.” (1 Corinteni 11:26), o moarte având scopul răscumpărării mele personale și a tuturor celor